

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200119
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8620200119.1

Uznesenie

Okresný súd Svidník v právnej veci žalobcu: I. G., nar.XX.XX.XXXX, bytom R. U. XXX/XX, XXX XX U., štátny občan SR, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, p r o t i žalovanému: X. L. L. K. SA, so sídlom X. V. 1, XXXXX L., K. republika, na území SR konajúci prostredníctvom organizačnej zložky X. L. L. K. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky W. 2, XXX XX X., N.: XX XXX XXX, v danom prípade o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Nariaďuje toto neodkladné opatrenie :

I. Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa XX.XX.XXXX.

II. Súd ukladá žalobcovi povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur na účet prevádzkovateľa systému a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.01.2020, ktorú doplnil podaním dňa 14.02.2020 domáha určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 27.10.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

2. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 27.10.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 25 000,- eur. Čo sa týka samotného splácania úveru v predmetnej zmluve sa uvádza, že dlžník je povinný vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky spolu s odplatom za poskytnutie úveru v pravidelných 96 - tich mesačných splátkach po 363,88 eura. Listom zo dňa 10.12.2019 (Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy) požiadal žalovaný prostredníctvom spoločnosti T. legal, s.r.o. zamestnávateľa žalobcu o začatie výkonu zrážok zo mzdy žalobcu za účelom uspokojenia údajnej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy, ktorá ku dňu XX.XX.XXXX mala dosahovať hodnotu 21 298,27 eura. Takýmto výkonom zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného však neustále každým mesiacom

bude dochádzať k zjavne nezákonným a neprímeraným zásahom do majetku žalobcu. Žalovaný sa domáha u zamestnávateľa žalobcu, ktorým je spoločnosť O. Q. A. spol s r.o., so sídlom Pri starom letisku 14, 830 06 Bratislava, IČO: 31 351 603 (ďalej aj ako „zamestnávateľ žalobcu“), výkonu zrážok z jeho mzdy, na základe žiadosti o zrážky zo mzdy zo dňa 10.12.2019, ktoré doručil na mzdové oddelenie zamestnávateľa žalobcu. Žalovaný spolu so žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy k predmetnej úverovej zmluve, na podklade ktorej zamestnávateľ žalobcu pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu. Nakoľko žalobca však popiera dôvodnosť uspokojovaného nároku i platnosť samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, domáha sa týmto návrhom nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal výkon zrážok zo mzdy na podklade danej úverovej zmluvy. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by konajúci súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy na úvod odôvodňuje tým, že podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: § 40 ods. 3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Na úvod tohto podania namietá, že predmetná úverová zmluva ako i dohoda o zrážkach zo mzdy k tejto zmluve sú neplatné z dôvodu nedostatku zákonom predpokladanej formy. Uvedené odôvodňuje tým, že zákon o spotrebiteľských úveroch (platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy) vo svojom ustanovení § 9 ods. 1) vyžadoval pre uzavretie takejto zmluvy písomnú formu. Táto požiadavka je pritom splnená len vtedy, ak je právny úkon podpísaný konajúcou osobou (§ 40 ods. 3) Občianskeho zákonníka). Žalobca v prejednávacom prípade však absolútne samotnú úverovú zmluvu ani dohodu o zrážkach zo mzdy nepodpisal. Aj napriek tomu, že tak úverová zmluva ako i dohoda o zrážkach zo mzdy obsahujú na mieste pre podpis dlžníka podpis „G.“, žalobca pravosť tohto podpisu spochybňuje (viď Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II zo dňa 18.03.2019, K.. V prípade podpisu uvedeného na úverovej zmluve i na dohode o zrážkach zo mzdy pritom ide o celkom odlišné podpisy od skutočného podpisu žalobcu, o čom svedčí pravý podpis žalobcu na udelenom plnomocenstve, či na Čestnom vyhlásení zo dňa 07.01.2020, ktoré takisto predložil v prílohe tohto návrhu. Je teda zrejmé, že predmetná úverová zmluva ani samotná dohoda o zrážkach zo mzdy sú neplatnými právnymi úkonmi, nakoľko tieto za dlžníka nie sú podpísané konajúcou osobou. Navyše pokiaľ o samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy ktorú veriteľ predložil zamestnávateľovi žalobcu, tu je tiež potrebné poukázať na to, že táto nespĺňa základné atribúty dohody ako dvojstranného právneho úkonu. Dokument, ktorý veriteľ predložil ako dohodu o zrážkach zo mzdy v prvom rade absolútne neobsahuje ani len miesto pre podpis veriteľa (ako druhej strany dohody), na základe čoho takisto nie je naplnená požiadavka písomnej formy tejto dohody podľa ustanovenia § 551 ods. 1) Občianskeho zákonníka. Navyše ani z hľadiska obsahu tohto dokumentu nemôže ísť o dohodu o zrážkach zo mzdy, keď tento dokument obsahuje len akýsi jednostranný súhlas dlžníka so zrážkami zo mzdy. Preto ak by aj samotná úverová zmluva i dohoda o zrážkach zo mzdy obsahovali originálny podpis žalobcu, samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy by bolo nevyhnutné považovať za neplatnú tiež s ohľadom na vyššie uvedené vady. Ďalej tiež uviedol, že ak by aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňala všetky formálne náležitosti vyžadované príslušnými právnymi predpismi, na jej základe by sa žalobca nemohol domáhať výkonu zrážok zo mzdy, a to z nasledujúceho dôvodu. Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy): § 37 ods. 1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. § 53 ods. 5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. V zmysle uvedeného tak trval na nariadení neodkladného opatrenia tiež z nasledujúcich dôvodov. - dohodu o zrážkach zo mzdy o akú ide aj v prejednávacom prípade by bolo potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná (§ 53 ods. 5) Občianskeho zákonníka), - zabezpečenie zmluvy o úvere dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej uzatvorenie nemal možnosť žalobca odmietnuť, považujeme za neplatné (v zmysle § 37 ods. 1) Občianskeho zákonníka). Vyššie uvedené odôvodňujeme najmä tým, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značný nepomer v právach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, v dôsledku čoho je táto neprijateľnou zmluvnou podmienkou obsiahnutou v predmetnom spotrebiteľskom vzťahu. Takáto zmluvná podmienka je platná jedine v tom prípade, ak bola medzi zmluvnými stranami individuálne dojednaná. Individuálnosť dojednania neprijateľnej zmluvnej podmienky je daná v zmysle ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka len vtedy, ak mal spotrebiteľ reálnu možnosť upraviť obsah takejto zmluvnej podmienky. Žalobca svoje tvrdenia o tom, že v prejednávacom prípade nedošlo k individuálnemu dojednaniu zmluvnej podmienky opiera najmä o to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola vopred predformulovaná a predložená žalobcovi bez možnosti zmeny jej obsahu, resp. možnosti akýchkoľvek úprav zo strany žalobcu. Individuálnosť dojednania akejkoľvek neprijateľnej

zmluvnej podmienky pritom predpokladá jednak jej uzavretie na osobitnej listine podpísanej oboma zmluvnými stranami, a zároveň poučenie o obsahu takejto zmluvnej podmienky a jej dôsledkoch pre spotrebiteľa za súčasnej reálnej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. vymôcť si prípadnú zmenu jej znenia. V uvedenom prípade pritom nemal žalobca reálnu možnosť akokoľvek disponovať s obsahom predmetnej dohody, resp. nemal možnosť zmeniť jej obsah ani ju odmietnuť. Takéto konanie je v priamom rozpore so zmyslom a účelom prijatej právnej úpravy na ochranu práv spotrebiteľov, ku ktorej došlo v súvislosti s existenciou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ si takýmto spôsobom neprimerane zhoršil svoje postavenie voči dodávateľovi, a to bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie takejto dohody odmietnuť. Týmto, na základe svojej neobmedzenej vôle, môže veriteľ vymáhať od dlžníka kedykoľvek v budúcnosti dlh, ktoré reálne neexistuje, resp. aj plnenie, na ktoré nemá veriteľ žiaden nárok. Bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia žalobcu do pozície, kedy tento stráca právo disponovať s jeho príjmom ako s vlastným majetkom, a to bez platného právneho základu. Zároveň žalobca poukazuje na to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitým právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 551 ods. 1) Občianskeho zákonníka, nakoľko táto neuvádza presnú výšku pohľadávky, ktorú dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje (keďže táto dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje okrem istiny a odplaty za poskytnutie úveru domáhať sa aj zaplataenia rozličných sankčných plnení a iných plnení v neurčitej výške), čím nie je naplnená požiadavka určitosti právneho úkonu. Z uvedeného tak vyplýva, že samotné zabezpečenie záväzku žalobcu ako dlžníka vopred podpísanou dohodou o zrážkach zo mzdy bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Zároveň poukazujeme na to, že ak sa vykonávajú zrážky vyššie než pri výkone rozhodnutia, ide o neplatný právny úkon, čím nie sú splnené atribúty určitosti právneho úkonu a podľa ustanovenia § 37 ods. 1) Občianskeho zákonníka takýto právny úkon ktorý nie je určitý, je neplatný. V uvedenej súvislosti tiež poukazujeme na to, že žalobca v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere a predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy ako neinformovaný spotrebiteľ bez právnického vzdelania nedokázal vyhodnotiť túto zmluvnú podmienku a poukázať na to, že je neprijateľná, ani nedokázal rozoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy tak umožňuje postihnúť majetok spotrebiteľa v podobe jeho mzdy aj z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. V zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, poskytovateľ úveru alebo veriteľ sám určuje výšku dlžnej sumy, túto predkladá platiteľovi mzdy za účelom vykonávania zrážok, a to aj v prípade plnení z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dlžník tieto zrážky nemôže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to kvôli neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Takáto zmluvná podmienka v predformulovanej forme je tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a poškodzuje ho. S touto zmluvnou podmienkou žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere nebol oboznámený a nebol mu objasnený inštitút dohody o zrážkach zo mzdy. Spotrebiteľ je v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti, či vyjednávacej pozície v rámci kontraktácie a Súdny dvor Európskej únie vo viacerých rozhodnutiach zdôraznil nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť jeho zvýšenej ochrany ex offio. V súvislosti s uvedeným žalobca poukazuje na čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorého účelom je bránenie uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečovanej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožnenie vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Žalobca taktiež poukazuje na článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti súd vydať predbežné (neodkladné) opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že obdobná dohoda o zrážkach zo mzdy o akú ide aj v prejednávanom prípade bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka o. i. aj Komisiou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich. O neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bolo rozhodnuté slovenskými súdmi v mnohých obdobných prípadoch. Dovoľujeme si poukázať na niektoré z nich. Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 01.06.2016, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 3Co/328/2015, v ktorom sa uvádza: „Inštitút

dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného úžitku.“ Rozhodnutie Krajského súdu Nitra zo dňa 11.02.2015, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 25CoPr/5/2014, v ktorom sa uvádza: „Na základe vyššie uvedených výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400042897 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.01.2012 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože v rozpore s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, neobsahuje poučenie žalobkyne o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť a takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona nepripustné, tiež preto, že je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný a je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa zrozmiteľne; inak je neplatný a je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na absolútnu neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy súd prihliada z úradnej povinnosti. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný, preto mu v celom rozsahu vyhovel a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400042897 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.01.2012 je neplatná. Obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že v zmluve o revolvingovom úvere je jasne uvedená celková suma, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť a aj suma mesačných splátok, súd nepovažoval za dôvodnú. Neurčitost' obsahu dohody nespočívala v splátkach vo výške 80,34 eura mesačne, ale v tom, že nebola časovo obmedzená a vzťahovala sa na akékoľvek aj budúce pohľadávky žalovaného, až do momentu, keď žalovaný uzná za vhodné oznámiť zamestnávateľovi, že jeho pohľadávky sú splatené.“ Rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 31.10.2012, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 3Co/353/2012, ktorým krajský súd potvrdil okresným súdom nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo zamestnávateľovi spotrebiteľa uložené zdržať sa zrážok zo mzdy vykonávaných na základe dohody o zrážkach zo mzdy predformulovanej v zmluve o úvere v prospech veriteľa Poštovej banky, a.s. Odvolací súd skonštatoval, že spotrebiteľ sa pri podpise zmluvy o úvere musel podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke vo formulárovej spotrebiteľskej zmluve bez toho, aby s ním Poštová banka, a.s. túto podmienku individuálne dohodla. Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2013, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 17C/91/2012, v ktorom: „súd došiel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným v zmluve o revolvingovom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 5 OZ z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľka bola nútená predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať ako súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že sú tieto uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho titulu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi.“ Rozhodnutie Okresného súdu Svidník zo dňa 17.07.2013, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 6C/144/2012, ktorý rozhodol o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zakotvanej v Spoločných ustanoveniach Zmluvy o úvere a o. i. v odôvodnení predmetného rozhodnutia uviedol: „...súd poukazuje aj na zrejmý nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy, toto ustanovenie bolo žalobkyňi vnútené, pretože nemala inú možnosť podpisu úverovej zmluvy bez toho, aby podpísala celý formulár. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zakomponovaná do spoločných ustanovení, ktoré sú uvedené podstatne menším písmom než ostatné ustanovenia zmluvy o úvere, navyiac v texte odkazuje na Občiansky zákonník bez konkrétneho ustanovenia a čísla zákona..“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol reálne ovplyvniť, a preto je nutné považovať ju ex lege za neplatnú. Na základe takejto neplatnej zmluvnej podmienky nemôže dochádzať k realizácii zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného. Žalobca zároveň na podporu svojich tvrdení poukazuje na tú skutočnosť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy a zabezpečenie predmetného úveru prostredníctvom takejto dohody považuje za neplatné taktiež s odkazom na to, že Podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: § 5a ods. 1) Nepripustné je zabezpečenie uspokojenia

pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy písm. a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Z citovaného znenia ustanovenia § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa nesporne vyplýva, že zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy je neprípustné, ak spotrebiteľ nebol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto dohody a nemal možnosť ju odmietnuť. Žalobca v uvedenej súvislosti poukazuje na to, že o takýchto následkoch uzatvorenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy poučený nebol, len mu táto bola predložená na podpis bez možnosti jej zmeny alebo odmietnutia, pričom ak žalobca chcel uzatvoriť samotnú úverovú zmluvu, musel pristúpiť aj k dohode o zrážkach zo mzdy. Čo sa týka prípadných klauzúl obsiahnutých v samotnej dohode o zrážkach zo mzdy, ktorými spotrebiteľ vyhlasuje že si je vedomý toho, že uzatvorenie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju odmietnuť uvádzame, že možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné skúmať z objektívneho hľadiska, teda či mal aj reálnu možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy a aj napriek tomu uzatvoriť samotnú úverovú zmluvu. Poukazujeme na to, že samotné uzatváranie úverovej zmluvy prebiehalo tak, že zástupca žalovaného predložil žalobcovi na podpis úverovú zmluvu spolu s množstvom iných dokumentov (okrem iného aj s dohodou o zrážkach zo mzdy), pričom zo samotného konania žalovaného vyplývalo, že všetky tieto dokumenty tvoria neodmysliteľné súčasť samotných úverovej zmluvy, bez ktorých úverový vzťah nemôže vzniknúť. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je v zmysle ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa neplatná, nakoľko spotrebiteľ pred jej uzatvorením nebol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a nemal faktickú možnosť ju odmietnuť. Žalobca ďalej poukazuje na to, že na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný nemá nárok na žiadne plnenie nad rámec istiny poskytnutého úveru, čo odôvodňuje nasledovne. Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy): § 2 Na účely tohto zákona sa rozumie písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, písm. i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, Z citovaného ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch jasne vyplýva, že poistné je súčasťou výpočtu celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom vtedy, ak uzavretie poistnej zmluvy je podmienkou pre uzavretie samotnej úverovej zmluvy. Samotnú skutočnosť, či poistenie schopnosti splácať úver bola alebo nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy nemožno skúmať len s odkazom na to, že v úverovej zmluve je uvedené, že k poisteniu dlžník pristupuje dobrovoľne, resp. že poistná zmluva bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ale je potrebné skúmať, či spotrebiteľ mal reálnu možnosť odmietnuť poistenie bez toho, aby táto skutočnosť mala vplyv na uzavretie úverovej zmluvy. Vo vzťahu k uvedenému žalobca uvádza, že pri uzatváraní úverovej zmluvy mu nebolo dané žiadnym spôsobom na výber, či chce pristúpiť k poisteniu alebo nie. Zároveň poukazujeme na to, že z obsahu samotnej úverovej zmluvy nijakým spôsobom nevyplýva, či spotrebiteľ bol poučený o možnosti odmietnutia poistenia, resp. či takúto možnosť aj objektívne mal. Na základe uvedeného je potom potrebné dospieť k záveru, že skutočnosť, že spotrebiteľ nemal v prejednávanej príhode akúkoľvek možnosť neuzavrieť poistnú zmluvu bez toho, aby takéto jeho konanie malo vplyv na uzavretie hlavnej - úverovej zmluvy, a preto pri skúmaní jednotlivých parametrov úveru je potrebné prihliadať aj na poistenie úveru. Vzhľadom na uvedené tak poukazujeme na nasledovné. Podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy): § 9 ods. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, § 11 ods. 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu samotnej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2016, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným vyplývajú nasledujúce skutočnosti. Ad 1) K absencii

údajov o dobe trvania zmluvy. Zo znenia predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že táto neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť podľa dostupnej judikatúry určený počtom dní, týždňov, mesiacov alebo rokov, na ktoré sa zmluva uzatvára a počas ktorých z predmetnej úverovej zmluvy vyplývajú stranám jednotlivé práva a povinnosti. Samotná úverová zmluva takéto vymedzenie doby trvania zmluvy preukázateľne neobsahuje. Ad 2) Absenciu údajov o výške poistného. Predmetná úverová zmluva rovnako neobsahuje údaje o výške mesačného poistného, pričom i s poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že ide o jeden z podstatných predpokladov potrebný pre výpočet RPMN. Absencia poistného v predmetnej úverovej zmluve je tak preukázateľne v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) za bodkočiarkou, zákona o spotrebiteľských úveroch. Ad 3) K údaju o hodnote RPMN. Žalobca ďalej poukazuje, že z predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že hodnota RPMN dosahuje v prejednávacom prípade úroveň 8,19 %. Takého ustanovenie je potrebné považovať za nekalú prax žalovaného, nakoľko v skutočnosti výška RPMN dosahuje v prípade v prípade predmetnej zmluvy úroveň až 9,18 % (viď výpočet skutočnej hodnoty RPMN k predmetnej úverovej zmluve). Z uvedeného ako i z početnej rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že žalovaný vo svojich zmluvách, ktoré predkladá neinformovaným spotrebiteľom, uvádza nižšie hodnoty RPMN, nakoľko neinformovaný spotrebiteľ bez príslušného vzdelania ich výšku nedokáže posúdiť a výhodnosť poskytovaných úverov posudzujú práve podľa takýchto údajov. Ak by žalovaný v predmetných zmluvách uviedol skutočnú výšku RPMN, mnoho spotrebiteľov by s ním zmluvu neuzavrelo. Z uvedeného tak vyplýva, že údaj o hodnote RPMN v predmetnej zmluve o úvere je uvedený nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Na doplnenie a vysvetlenie predloženého výpočtu uvádzame, že celková suma ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nekorešponduje s takouto celkovou čiastkou uvedenou v úverovej zmluve, nakoľko do tejto sumy je potrebné zaradiť 96 mesačných po 363,88 eura. Správna výška celkovej čiastky ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a z ktorej musí pri výpočte RPMN vychádzať tak dosahuje sumu 34 932,48 eura. Ad 4) K údaju o celkovej čiastke, ktorú sa zaviazal spotrebiteľ zaplatiť. V neposlednom rade je tiež potrebné poukázať na to, že v predmetnej zmluve je uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 33.806,40 EUR. V prípade správneho uvedenia tejto sumy v úverovej zmluve by sa tak táto suma mala rovnať súčtu všetkých mesačných anuitných splátok vo výške 363,88 EUR mesačne, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedenému však nie je tak v prejednávacom prípade, súčet všetkých týchto splátok dosahuje výslednú sumu až 34 932,48 eura, pričom takto vyrátaná celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť značne prevyšuje celkovú čiastku uvedenú v úverovej zmluve, a to o 1 126,08 eura. Z uvedenej zmluvy tak nie je možné jednoznačne určiť, akú celkovú čiastku má dlžník splatiť veriteľovi na úhradu istiny poskytnutého úveru a nákladov za jeho poskytnutie, nakoľko súčet anuitných splátok sa nerovná celkovej čiastke uvedenej v úverovej zmluve. Vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaju o dobe trvania zmluvy, poistného ako predpokladu na výpočet RPMN, správneho údaju o ročnej percentuálnej miery nákladov a správneho údaju o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť) je potrebné úver poskytnutý na podklade predmetnej úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. V neposlednom rade je tiež potrebné zdôrazniť, že z obsahu samotnej úverovej zmluvy vyplýva, že predmetom predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.10.2016 bolo poskytnutie - Klasického úveru (podľa časti 1 zmluvy), na základe ktorého mali byť žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalovaného poskytnuté finančné prostriedky vo výške 25 000,- eur a - Revolvingového úveru (podľa časti 2 zmluvy), na základe ktorej mal byť žalobcovi zo strany právneho žalovaného poskytnutý úverový rámec vo výške 5 000,- eur. Uzavretie úverovej zmluvy minimálne v časti 2), na základe ktorej malo dôjsť k poskytnutiu úverového rámca žalobcovi je potrebné považovať za neplatné, a to z nasledujúcich dôvodov. Podľa zákona č. 40/1964 ZB. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy): § 37 ods. 1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy nesporne vyplýva, že primárnym záujmom žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy bolo uzavrieť zmluvu o klasickom úvere, t. j. v časti 1) úverovej zmluvy. Sekundárny záväzok bol zakomponovaný v zmluve v časti 2) - a to vo vopred pripravenej predtlačí, ktorú žalobca nemal žiadnu možnosť ovplyvniť, nič do nej nemohol doplniť, nič z nej nemohol vylúčiť ani nemohol nič v tomto bode zmeniť, a to dokonca ani v tak dôležitej otázke, akou je rozsah samotného úverového rámca! Jednoducho ak žalobca chcel získať klasický úver, nemal inú možnosť, len formulárovú zmluvu ako celok podpísať, čím automaticky pristúpil k časti 2) úverovej zmluvy a uzatvoril tak fakticky ďalšiu úverovú zmluvu a stal sa dlžníkom v ďalšom úverovom vzťahu. Podľa zákona č. 40/1964 ZB. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy): § 37 ods. 1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy nesporne vyplýva, že

primárnym záujmom žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy bolo uzavrieť zmluvu o klasickom úvere, t. j. v časti 1) úverovej zmluvy. Sekundárny záväzok bol zakomponovaný v zmluve v časti 2) - a to vo vopred pripravenej predtlačí, ktorú žalobca nemal žiadnu možnosť ovplyvniť, nič do nej nemohol doplniť, nič z nej nemohol vylúčiť ani nemohol nič v tomto bode zmeniť, a to dokonca ani v tak dôležitej otázke, akou je rozsah samotného úverového rámca! Jednoducho ak žalobca chcel získať klasický úver, nemal inú možnosť, len formulárovú zmluvu ako celok podpísať, čím automaticky pristúpil k časti 2) úverovej zmluvy a uzatvoril tak fakticky ďalšiu úverovú zmluvu a stal sa dlžníkom v ďalšom úverovom vzťahu. Takéto konanie právneho žalovaného, ktorým do jednej úverovej zmluvy včlenil klauzulu o poskytnutí ďalších osobitných finančných prostriedkov je nevyhnutné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, ktorej nie je možné v demokratickom, právnom štáte poskytnúť akúkoľvek právnu ochranu. Uzavretie zmluvy takýmto spôsobom v žiadnom prípade nemôže platne založiť úverový vzťah, pretože aby zmluva vznikla, musela by byť i v prípade vzniku záväzkového vzťahu vymedzenom v časti 2) uzatvorená tak, aby obe zmluvné strany mali možnosť participovať na koncipovaní obsahu úverovej zmluvy a museli byť mať dostatok vôle byť obsahom takejto zmluvy aj viazaní. Akýkoľvek iný spôsob uzavretia zmluvy by bolo potrebné hodnotiť ako závažné porušenie princípu zmluvnej voľnosti. Je teda zrejmé, že individuálna písomná zmluva o vydaní úverovej karty a o stanovení úverového rámca medzi žalobcom a žalovaným nevznikla a znenie časti 2) zmluvy nie je spôsobilé platne založiť právny vzťah medzi zmluvnými stranami. Uvedené tvrdenia žalobcu potvrdzuje aj početná judikatúra, ktorá vo vzťahu k obdobným (resp. k totožným) zmluvám uzatváranými medzi spotrebiteľmi a žalovaným zastáva jednotný právny názor, že takýmto spôsobom dojednanú zmluvu o revolvingovom úvere, je potrebné posudzovať ako neplatný právny úkon. V súvislosti s uvedeným poukazujeme na - Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 30.04.2014, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 11Co/172/2013, ktorým krajský súd potvrdil záver okresného súdu, v zmysle ktorého: „Okrem toho je treba zdôrazniť, že ako je zmluva nakoncipovaná, ako sú umiestnené jednotlivé jej časti vrátane časti „C“, žalobca vopred vnútil žalovanému aj podpis iného úkonu než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu, ako totiž vyplýva z tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Súhlas s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou a ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úveru ani výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania, ani o poplatkoch a vôbec nie o ustanovení zmluvnej pokute. V danom prípade nemožno túto zmluvu považovať za platnú...“ - Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.06.2013, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 10Co/247/2013, v ktorom sa uvádza: „Je jednoznačné, že primárnym záujmom spotrebiteľa bolo uzavrieť zmluvu o klasickom úvere. Úver slúžil na nákup a zaplatenie spotrebného tovaru. Sekundárny záväzok bol zakomponovaný v zmluve v časti C, C1 - vo vopred pripravenej predtlačí, teda žalovaný ak chcela získať klasický úver, nemala inú možnosť, len formulárovú zmluvu ako celok podpísať, hoc už samotné obsahové znenie textu v časti C, C1, svedčí iba o „možnom“ a „budúcom“ uzavretí záväzkového vzťahu. Ak by aj túto časť zmluvy bolo možné považovať za návrh na uzavretie záväzku, okamih vzniku zmluvy o úvere v článku IV - IV.1.1. vyžadoval aj zaslanie oznámenia žalobcom o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca adresované žalovanému. Žalobca nepreukázal, žeby bol žalovanému takéto oznámenie zaslal, navyiac ani samotné doručenie takéhoto oznámenia žalovanému by nemohlo založiť platnú zmluvu o revolvingovom úvere a o vydaní úverovej karty, pretože aby zmluva vznikla, musela by byť i v prípade vzniku záväzkového vzťahu vymedzenom v časti C, C1 - uzatvorená v písomnej podobe a so všetkými náležitosťami ako to vyžaduje v ustanovení § 4 ods. 2 Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Individuálna písomná zmluva o vydaní úverovej karty o stanovení úverového rámca medzi účastníkmi konania nevznikla a znenie časti „C“, „C1“ zmluvy svojim obsahom nemohol založiť platný právny vzťah 1. pre nedostatok slobodnej vážnej vôle konajúceho subjektu - spotrebiteľa uzavrieť takýto záväzok, 2. a aj v prípade, žeby bola preukázaná slobodná vôľa žalovaného uzavrieť tzv. sekundárny záväzok, uvedený v bode C, C1, musela by táto časť zmluvy obsahovať náležitosti vyžadované v § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. čo taktiež naplnené nebolo v prejednávanej veci.“ Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.10.2013 pod sp. zn.: 17Co/119/2013, v ktorom sa uvádza: „Pri hodnotení úverovej zmluvy pomocou vyššie spomenutej smernice okresný súd správne vyhodnotil nedostatok vôle konajúcej osoby - žalovaného vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne predpokladaný - uzavrieť zmluvu o úvere - a nie aj uzatvoriť ďalšiu zmluvu vo forme revolvingového úveru na čerpanie finančných prostriedkov pomocou úverovej karty. Ide tu o zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovaného spätý so skutočnosťou, že žalovaný nemal reálnu možnosť sa popri časti C) úverovej zmluvy oboznámiť so znením Všeobecných zmluvných podmienok. Takýto právny úkon je s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 OZ neplatným právnym úkonom. Jednostranný písomný prísľub žalobcu o tom, že žalovanému poskytne možnosť uzatvoriť zmluvu o revolvingovom

úvere nemožno považovať za uzavretie písomnej zmluvy s individualizáciou záväzkového vzťahu so všetkými náležitosťami vyžadujúcimi zákonom o ochrane spotrebiteľa. Za daného právneho stavu bolo jednoznačné, že u žalovaného vznikla len povinnosť vrátiť skutočne čerpané finančné prostriedky a to vo výške 974,72 Eur, a to z titulu bezdôvodného obohatenia. Obchodný zákonník neobsahuje úpravu bezdôvodného obohatenia, aplikovateľnú na daný prípad, preto okresný súd správne použil ustanovenia § 451 a nasl. OZ ako všeobecnú právnu úpravu.“ Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.09.2013, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 13C/7/2013, v ktorom sa uvádza: „Ako totiž vyplýva z danej predtlačky zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru, sa konajúca osoba - žalovaný súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcel žalovaný získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci nákup tovaru na úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlačky predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje). S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javí takýto právny úkon spotrebiteľa - žalovaného (časť C) zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru) ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“ V zmysle uvedených skutočností je preto potrebné predmetnú úverovú zmluvu, minimálne v jej časti 2), hľadieť ako na absolútne neplatný právny úkon z dôvodu nedostatku vôle žalobcu túto zmluvu uzavrieť. Vzhľadom na: - bezúročný a bezpoplatkový charakter predmetnej úverovej zmluvy v jej časti 1, ako aj vzhľadom na - neplatnosť samotnej úverovej zmluvy ako celku (resp. minimálne v jej časti 2) nemá žalovaný základe predmetnej úverovej zmluvy právo na plnenie žiadnych úrokov a poplatkov nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, ktorých sa domáha zjavne nezákonným výkonom zrážok zo mzdy žalobcu. Podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku: § 324 ods. 1) Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. § 325 ods. 1) Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. § 325 ods. 2) Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písm. d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, § 336 ods. 1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť žalobcovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Žalobca sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha jeho nariadenia z dôvodu, že žiadny iný inštitút ako inštitút neodkladného opatrenia žalobcovi v danom prípade nepomôže a nezabráni vykonávaniu zrážok z jeho mzdy (vykonávaných bez predloženia akejkoľvek platne uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy). Zároveň poukazujeme na fakt, že slovenská právna úprava neumožňuje spotrebiteľovi ani jeho zamestnávateľovi namietať povahu a výšku dlhu a zastaviť mimosúdne zásah do majetku spotrebiteľa spôsobený zrážkami zo mzdy aj keď veriteľ je súkromnou osobou. Na základe zrážok zo mzdy vykonávaných bez akejkoľvek platne uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy by tak dochádzalo pravidelne každý mesiac k neoprávneným zásahom do majetku dlžníka, kým sa žalovaný nerozhodne výkon takýchto zrážok sám na základe vlastnej ľubovôle ukončiť. Prostredníctvom takto vykonávaných zrážok zo mzdy by tak mohlo dochádzať k tak závažným zásahom do práv žalobcu, že výrazným spôsobom tak môže dôjsť k sťažovaniu, ba až znemožňovaniu zabezpečovania základných potrieb žalobcu, ako aj jeho rodiny. Žalobca navyše poukazuje na to, že účelom neodkladného opatrenia je úprava pomerov medzi stranami konania. Na základe uvedeného tak žalobca žiada vo veci konajúci súd, aby v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1) a ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uloží povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy vykonávaného na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Potrebu vydania neodkladného opatrenia žalobca odôvodňuje tým, že v prípade ak by súd neodkladné opatrenie nevydal, bude tak aj naďalej dochádzať k neoprávneným zásahom do práv žalobcu prostredníctvom zrážok zo mzdy, a tak aj k prípadnému bezdôvodnému obohacovaniu sa na strane žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca zároveň upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by vo veci konajúci súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy by mohlo dôjsť dokonca k trvalej úprave pomerov medzi stranami, nakoľko žalovaný by bez predloženia akejkoľvek platne uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy ďalej nemohol vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu a na základe toho by nebolo prakticky možné, aby na strane žalovaného dochádzalo k prípadnému

bezdôvodnému obohacovaniu sa na úkor žalobcu, k neoprávneným zásahom do majetku žalobcu a teda k porušeniu jeho Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na majetok ani k znemožňovaniu zabezpečovania základných potrieb žalobcu i jeho rodiny. Navyše sa domnievame, že žalovaný inštitút dohody o zrážkach zo mzdy využíva najmä z toho dôvodu, že zamestnávateľ žalobcu (dlžníka) nie je oprávnený skúmať výšku a zákonnosť vymáhanej pohľadávky. Ak ho veriteľ požiada o vykonávanie zrážok zo mzdy, je povinný zrážať zo mzdy dlžníka v prospech veriteľa, až kým sa takýto výkon zrážok sám veriteľ nerozhodne ukončiť, pričom aj napriek zjavnému rozporu takéhoto výkonu zrážok zo mzdy so zákonom musí v takomto výkone zrážok zo mzdy pokračovať. Naopak ak by sa v prejednávacom prípade žalovaný domáhal uspokojenia pohľadávky súdnou cestou, jeho nároky by boli podrobované súdnej kontrole, a je dosť pravdepodobné, že tieto nároky by sa ukázali ako neopodstatnené tak. Navyše dôrazne poukazujeme aj na fakt, že nariadením neodkladného opatrenia žiadnej zo strán nevznikne škoda, ba práve naopak, ak by vo veci konajúci súd toto neodkladné opatrenie nenariadil, škoda by mohla vzniknúť minimálne na strane žalobcu, nakoľko žalovaný zjavne nezákonným výkonom zrážok zo mzdy žalobcu bude zasahovať do jeho majetku, bezdôvodne sa na jeho úkor obohacovať a spôsobovať mu tak značné finančné ťažkosti. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávacom prípade je nevyhnutné, nakoľko len nariadením neodkladného opatrenia ktorým súd zakáže žalovanému vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu sa zabezpečí, že žalovaný nebude môcť neoprávnenými zásahmi do majetku žalobcu porušovať základné práva žalobcu. V súlade s uvedeným preto v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1), ods. 2 písm. d) a na základe ustanovenia § 336 ods. 1) poslednej vety žiadal súd, aby nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu, a to bez uloženia povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej. Uvedené odôvodnil tým, že týmto neodkladným opatrením môže dôjsť k trvalej úprave pomerov medzi stranami, nakoľko už v tomto konaní je potrebné preskúmať všetky nároky strán, ktoré by inak boli preskúmané opätovne aj v konaní vo veci samej. Ďalšie konanie po nariadení neodkladného opatrenia tak nie je potrebné, ba dokonca by takéto konanie bolo až neúčelné a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania, nakoľko po nariadení neodkladného opatrenia by sa o tých istých nárokoch rozhodovalo aj v konaní vo veci samej, čím by sa vynakladali finančné prostriedky na konanie o „niečom, o čom už by bolo rozhodnuté.“ Na základe uvedeného preto je zrejmé, že nariadeným neodkladným opatrením môže dôjsť k takej trvalej úpravy pomerov medzi stranami, že ďalšie konanie po nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné.

3. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

4. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

7. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

8. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

9. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

11. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

12. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že cieľom neodkladného opatrenia je bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania a to v prípadoch, keď účastník podávajúci návrh na takéto rozhodnutie osvedčí naliehavosť potreby takéhoto postupu odrážajúcu nemožnosť vyčkať do konečného rozhodnutia vo veci samej alebo zabezpečovanie výkonu rozhodnutia. Ide teda o rozhodnutie dočasnej povahy predpokladajúce aspoň osvedčenie danosti práva alebo osvedčenie ohrozenia tohto práva, ktoré však neprejudikuje práva a povinnosti účastníkov a teda nemôže ani nahrádzať konečné rozhodnutie vo veci samej a poskytnúť účastníkom definitívnu ochranu.

13. Žalobca odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že žalovaný, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 27.10.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 25 000,- eur. Čo sa týka samotného splácania úveru v predmetnej zmluve sa uvádza, že dlžník je povinný vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky spolu s odplatom za poskytnutie úveru v pravidelných 96 - tich mesačných splátkach po 363,88 eura. Listom zo dňa 10.12.2019 (Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy) požiadal žalovaný prostredníctvom spoločnosti MCGA legal, s.r.o. zamestnávateľa žalobcu o začatie výkonu zrážok zo mzdy žalobcu za účelom uspokojenia údajnej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy, ktorá ku dňu 10.12.2019 mala dosahovať hodnotu 21 298,27 eura. Takýmto výkonom zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného však neustále každým mesiacom bude dochádzať k zjavne nezákonným a neprimeraným zásahom do majetku žalobcu. Žalovaný sa domáha u zamestnávateľa žalobcu, ktorým je spoločnosť O., so sídlom Pri starom letisku 14, 830 06 Bratislava, IČO: 31 351 603 výkonu zrážok z jeho mzdy, na základe žiadosti o zrážky zo mzdy zo dňa 10.12.2019, ktoré doručil na mzdové oddelenie zamestnávateľa žalobcu. Žalovaný spolu so žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy k predmetnej úverovej zmluve, na podklade ktorej zamestnávateľ žalobcu pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu. Nakoľko žalobca však popiera dôvodnosť uspokojovaného nároku i platnosť samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, domáha sa týmto návrhom nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal výkon zrážok zo mzdy na podklade danej úverovej zmluvy. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by konajúci súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy na úvod odôvodňuje tým, že podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: § 40 ods. 3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Žalobca uviedol, že predmetná úverová zmluva ako i dohoda o zrážkach zo mzdy k tejto zmluve sú neplatné z dôvodu nedostatku zákonom predpokladanej formy. Uvedené odôvodnil tým, že zákon o spotrebiteľských úveroch (platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy) vo svojom ustanovení § 9 ods. 1) vyžadoval pre uzavretie takejto zmluvy písomnú formu. Táto požiadavka je pritom splnená len vtedy, ak je právny úkon podpísaný konajúcou osobou (§ 40 ods. 3) Občianskeho zákonníka). Žalobca uviedol, že v prejednávanej príhode však absolútne samotnú úverovú zmluvu ani dohodu o zrážkach zo mzdy nepodpísal. Zároveň žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádzal, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve a tiež žiadal, aby súd mu neuložil povinnosť podať žalobcu vo veci samej. Dôvody, ktoré uviedol žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa názoru súdu dostatočne osvedčuje oprávnenosť obáv žalobcu, že žalovaný si ako veriteľ na základe dohody o zrážkach zo mzdy môže jednostranne diktovať výšku dlhu, resp. sám určovať oprávnenosť jednotlivých nárokov, ktoré majú vyplývať zo spotrebiteľskej zmluvy a de facto nariaďovať ich výkon zamestnávateľovi žalobcu (dlžníka) vo forme zrážok zo mzdy bez toho, aby boli tieto nároky podrobené súdnej kontrole.

14. Uvedeným rozhodnutím neprejudikuje súd konečné rozhodnutie vo veci samej, nakoľko uložil žalobcovi povinnosť, aby podal vo veci samej žalobu v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd sa nestotožnil s návrhom žalobcu, aby mu súd neukladal povinnosť podať žalobu vo veci samej, keďže v danej veci nie je predpoklad podľa súdu, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Súd je toho názoru, že je žiaduce upraviť pomery účastníkov v snahe predísť budúcim súdnym sporom. Do rozhodnutia vo veci samej žalovaný neutrpí ujmu na rozdiel od žalobcu, ktorému vykonávanie zrážok zo mzdy (navyše v rozsahu, ktorý si môže určovať sám žalovaný) môže spôsobiť vážny zásah do jej majetkových práv. Súd považuje za spravodlivé žiadať uloženie povinnosti spočívajúcej v dočasnom zákaze vykonávať zrážky zo mzdy.

15. Z vyššie uvedených dôvodov súd návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

16. Vzhľadom na to, že žalobca bol v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov oslobodený od platenia súdneho poplatku za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a skutočnosť, že žalobca bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný, súd podľa výsledku konania v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur (položka č. 1 písm. c) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.